

Олександр Сич

„Між лояльністю та ненавистю“. Пропагандистський аспект буковинської преси в роки Першої світової війни

Як відомо, Першу світову війну нерідко називають «першою медіавійною» або «війною слів», маючи на увазі пропаганду, до активного ведення якої - як за допомогою державних, так і приватних каналів - вдавалися уряди та правлячі кола воюючих країн. Звісно, і раніше засоби масової інформації (насамперед, преса) справляли вплив на перебіг військових конфліктів, але ніколи раніше преса не використовувалася як фактичний засіб війни. Буковинська преса, із зрозумілих причин, висвітлювала події «Великої війни» з відверто проавстрійських позицій. Зокрема, це стосувалося трактування причин війни, коли наголос робився на тому, що головний її винуватець (і відповідно ворог) - це Росія, причому майже не згадувалися в цьому контексті Велика Британія та Франція. На шпальтах буковинських часописів друкувалося дуже багато матеріалів, присвячених жорстокостям російських військ під час окупації території краю, мало місце безмежне вихваляння успіхів австрійської армії та звіятиги українських січових стрільців, постійно підкреслювалися вірнопідданські настрої та вірність місцевого населення Габсбурзькій монархії. Однією з головних рис публікацій з пропагандистським забарвленням була теза про те, що для українців Буковини й Галичини ця війна водночас є боротьбою за волю всієї України та звільнення українського народу з-під „московського ярма“.